

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Kun den ene bemærkning til klargøring af det, hr. Steen Folke sagde, at når jeg taler om den voksende værnevilje, så bygger jeg ikke på, hvor mange der går ind i militæret, fordi de også har en interesse i det, for det kan jeg intet vide om. Jeg bygger på det, som fru Grethe Lyngs også nævnte, at der er så stor en tilslutning til hjemmeværnet, at man ikke er i stand til at opfylde alle de ønsker, der er om at træde ind. Dertil kommer, at man hører rundt omkring fra officerer – det er det eneste, jeg kan vide – at det mandskab, de har, er helt anderledes positivt indstillet end før i tiden. Derfor har man lov til almindeligvis at antage, at værneviljen er større, og følgelig, at interessen for militærnægteri er mindre. Det var det, der var mit udgangspunkt.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er nu tilbage til talerrækken.

Pelle Voigt (SF):

Der er blevet talt meget om, hvem der var kede af det, og hvem der var glade, og hvem der forsøgte at gøre hinanden kede af det, og hvem der forsøgte at glæde hinanden. Det kan vel ikke undre, at jeg må konstatere, at både indenrigsministeren og rækken af borgerlige ordførere, der har talt i dag, har afvist det forslag, der ligger her, med argumenter, som jeg egentlig troede var uddøde med krigen i 1864. Den opfattelse af sikkerhedspolitik, disse borgerlige partier giver udtryk for, viser, at de ikke har forstået noget som helst og tilsyneladende ikke på nogen som helst måde er blevet påvirket af, hvad der er sket i den sikkerhedspolitiske debat, i hvert fald i årene siden den 2. verdenskrig. De har ikke forstået, hvorledes der sikkerhedspolitisk er en sammenhæng mellem en forsvarspolitik, en u-landspolitik, en bevidst ressource- og miljøpolitik, og at det, der egentlig er opgaven, ikke så meget er at opruste med henblik på en kommende krig, men at lave konfliktforebyggelse, at forhindre, at en sådan krig kommer.

Det er der øjensynlig et flertal i dette folketing, der er begyndt at forstå, og det skal man takke for, synes jeg. Jeg skal især takke for hr. Steen Folkes meget varme opslutning

omkring vores forslag og også for, at han igennem sin argumentation vedrørende en række af detaljerne i forslaget effektivt har påvist, hvad tankegangen bag forslaget er, og hvad det går ud på.

Man kunne måske også takke medkombatanten, hr. Erhard Jakobsen, for, at han tydeligere end indenrigsministeren fik forklaret, hvad det er, der er tanken med militærnægtertjenesten fra de borgerlige partiers side. Jeg forstod hr. Erhard Jakobsen sådan, at militærnægtertjenesten skulle være en straf for folk, der ikke ville aftjene deres værnepligt i militæret, og at det, man skulle sætte dem til – jeg beklager at måtte gentage det, men det var hr. Erhard Jakobsens eneste eksempel på, hvad man skulle sætte militærnægtere til – var at tørre rumper på børn. Uanset at det i enhver henseende er en god og nyttig og rimelig beskæftigelse, er det faktisk i institutioner her i landet en beskæftigelse, som man har mennesker uddannet til at tage sig af. Jeg vil nok tro, at der vil være stor forbløffelse i indenrigsministeriet – selv med den måde, reglerne i øjeblikket bliver administreret på, selv med de klager, der i øjeblikket kommer fra en række fagforeninger over, at militærnægtere bliver sat ind og tager arbejde fra folk, arbejde, som egentlig burde gives til faguddannede – over hr. Erhard Jakobsens forslag om, hvorledes man i fremtiden skal holde militærnægterne beskæftiget.

Jeg skal rette en tak til socialdemokratiets ordfører. Socialdemokratiet er jo stadig Danmarks største parti, og det er i høj grad i kraft af det indlæg, der i dag er kommet fra den socialdemokratiske ordfører, vi kan konstatere, at der nu i dette folketing er flertal for, at militærnægtere kan aftjene deres værnepligt i fredsbevægelserne og lignende bevægelser, og at skoleopholdet, den uddannelse, som går forud for aftjeningen af værnepligten, skal indrettes i overensstemmelse hermed og eventuelt forlænges. Det er et ganske vist lille, men i hvert fald klart fremskridt.

Hvad er det egentlig, militærnægterne har bedt om? I denne forbindelse tænker jeg på det, som kommer til udtryk i den linje, som følges af militærnægternes valgte repræsentanter. De beder ganske simpelt om at få lov til at aftjene værnepligt i stedet for at blive sat til alt muligt andet mærkværdigt og i ste-